

[Kurt Hansen.]

disse mennesker til at foretage de handlinger, der blev foretaget, og det er, som hr. Wilhjelm har været inde på, ganske almindelige mennesker, der er blevet trådt så meget på, at det udløste en ganske spontan reaktion, de ville simpelt hen ikke finde sig i det mere, men det har man ikke omtalt. Lønninger, arbejdstid, alle mulige dårlige og usunde arbejdsforhold omkring dette erhverv har man ikke trukket frem. Nej, naturligvis har man da ikke gjort det. Man skulle forsøge at få så stor en del af befolkningen som overhovedet muligt til at hetze imod olie- og benzinchaufførernes efter VS' mening retfærdige kamp.

Vi ved jo også udmærket godt, at disse chauffører og mange andre, som arbejder under normallønsområdet, simpelt hen ikke har fået lønstigninger inden for de sidste 3-4 år. Kapitalejerne har sat deres lønblokade ind godt bakket op af den socialdemokratiske regering og de øvrige forligspartier. Vi ved også udmærket godt, at nu ser det ud, som om perioden for lønblokaden ikke bare skal være 4 år, men den skal være 6 år. Det er jo på baggrund af de kommende overenskomstforhandlinger helt oplagt, at der ikke bliver ret mange øre hverken til de lavtlønnede eller til nogen som helst andre i den forbindelse.

Nej, det, man er ved at lave her, det makværk, som det er blevet kaldt fra andre ordførere, og det kan jeg godt tilslutte mig, er simpelt hen bare et sidste desperat forsøg på at få stivet et forlig af, der for længst er gået til grunde.

Handelsministeren gjorde i sin mundtlige fremsættelse opmærksom på, at det nok ikke var så populært endda, men at popularitetens partier nok skulle komme væltende herop på talerstolen under debatten. Jeg er ikke i tvivl om, at handelsministeren bl. a. hentydede til venstresocialisterne i den forbindelse, men må jeg sige til handelsministeren og hans meningsfæller for den sags skyld: kald det bare pop, men det dækker ikke over de rævekager, som forligspartierne selv har bagt i årenes løb. Vi vil til stadighed kæmpe for, at byrderne af det kapitalistiske samfunds krise ikke kastes over på lønarbejderne. Handelsministeren er velkommen til at kalde det pop. Vi vil fortsat gå til kamp imod arbejdsløsheden, som handelsministeren ikke havde så meget som et eneste ord tilovers for i den tale, der blev holdt her kl. 17.30. Handelsministeren kan godt kalde

det pop, hvis han synes, det er pop, at vi er nogle partier, der stadig væk holder fast ved, at det er de væsentlige og centrale problemer.

Hr. Kjeld Olesen var kort inde på at nævne ordet arbejdsløshed og satte det i relation til augustforliget, som skulle være et udtryk for solidariteten med de arbejdsløse. Da er det jo netop, at vi flere gange har nævnt heroppefra og sidst ved vores ordfører, hr. Wilhjelm, at augustforliget faktisk er med til at kaste 30.000 yderligere ud i arbejdsløshed, og det er ikke bare på noget som helst tilnærmelsesvis rimeligt grundlag blevet modbevist eller gendrevet. Det står stadig væk som en lysende klar kendsgerning.

Det er jo netop perspektivet: flere arbejdsløse under dække af, at man forsøger at argumentere lidt for, at vi skal redde betalingsbalancen og holde inflationen nede. Men det lysende klare perspektiv for den økonomiske politik, som regeringen har ført, er stadig væk, at der kastes flere og flere ud i arbejdsløshed og flere og flere byrder bliver væltet over på arbejderklassen og lønarbejderne.

Handelsministeren sagde videre, at det var ikke muligt at lave et absolut prisstop, det var ikke muligt at lave et absolut lønstop. Det er jeg helt enig med handelsministeren i, men det er lige så absolut umuligt at lave det, som forligspartierne forsøger at foregøgle offentligheden, nemlig en socialt afbalanceret indkomstpolitik. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre at lave en sådan i et kapitalistisk samfund. Det tror jeg også er blevet trukket frem i enkeltheder heroppefra af vor ordfører.

Nu var LO-toppen jo smart nok til at sige til regeringen: hvis I gennemfører jeres kriminaliseringsforslag, vil det være umuligt at holde arbejdspladserne og de aktive fagforeninger bare nogenlunde i ro. Så det kriminaliseringsforlig, som forligspartierne faktisk var blevet enige om, nåede aldrig frem til folketingsalen. Forslaget, som var udarbejdet i arbejdsministeriet, nåede kun at blive aftrykt i en stor københavnsk formiddagsavis. Men jeg synes, man skal lægge mærke til, at det var udelukkende LO-bossernes bekymring for uroen på arbejdspladserne, der hindrede, at man kunne have tituleret forligspartierne kriminaliseringspartierne.

Nu har der jo inden for den seneste tid, sidst fra hr. Ninn-Hansen, været røster fremme om, at vi må til at have sat boden i arbejdsretten op. Det er ikke alene hr. Ninn-Hansen, der har